

ALBINA

Revistă săptăminală a Așezămintelor culturale

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Nr. 921

Anul 67 — Seria II

Joi

19 august 1965

8 pagini — 25 bani

ZIUA ELIBERĂRII

Că 21 de ani în urmă, Partidul Comunist Român, unind în jurul său toate forțele progresiste, a inițiat, organizat și condus insurecția armată care a sfârșit dictatura militară-fascistă. România a ieșit din coaliția hitleristă și a întors armele împotriva Germaniei naziste. Atunci s-au statornicit din temelie destinele poporului. Revoluția de la 23 August 1944 a marcat începutul revoluției populare, al unei ere de profunde transformări revoluționare în viața poporului, care au culminat cu victoria deplină a socialismului în orașele și satele patriei.

Cît de mult se deosebește înfățișarea de azi a României socialiste de aceea dinaintea Eliberării! Pe atunci, România era o țară cu o industrie și agricultură slab dezvoltate. Oamenii muncii erau crunt exploatați de clasele stăpînitoare. Nivelul de trai al populației muncitoare era printre cele mai scăzute din lume.

În cei 21 de ani scurși de la Eliberare, forțele de producție au cunoscut o puternică înflorire ca urmare a aplicării cu consecvență, în viață, a politicii de industrializare socialistă preconizată de partid. S-a dezvoltat impetuos industria socialistă și, pe această bază, au progresat toate ramurile economiei naționale, întreaga societate. România s-a transformat într-o țară industrial-agrară. Produsele industriei și agriculturii noastre socialiste sînt de cel mai bună calitate și în măsură să satisfacă nu numai exigențele interne ci și acelea pentru export.

Asa cum se arată în Raportul C.C. al P.C.R. prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la cel de-al IX-lea Congres al Partidului, numai în perioada dintre Congresele al VIII-lea și al IX-lea al P.C.R. au fost construite și au început să producă 502 întreprinderi și secții noi, inzestrate cu utilaj perfecționat. S-a introdus pe scară largă tehnica de înaltă productivitate. Pe harta industrială a patriei au apărut renumitele cetăți ale petrochimiei ce se înalță din părțile Borzeștiului pînă la Piatra Neamț, la Brazi etc. Pe Bistrița există acum un șir de hidrocentrale. S-a dezvoltat puternic baza energetică a țării și industria benzinelor de larg consum.

Transformări adînci s-au petrecut și în viața satelor patriei noastre. Pe ogoarele înfrățite lucrează în acest an aproape 82 000 de tractoare, aproape 66 000 semănători, peste 38 000 combine și alte mașini agricole. Ca urmare a măsurilor adoptate de plenara din aprilie 1962 a C.C. al partidului, toate cooperativele agricole de producție dispun astăzi de ingineri agronomi care, împreună cu medicii veterinari, cu zootehniștii și cu alți specialiști, sprijină din toate puterile organizarea muncii în cooperativele agricole de producție, în vederea creșterii producției agricole. În satele din patria noastră, ținute în întunericul neștiinței de carte de către trecutele regimuri burghezo-moșierești, a pătruns pe scară largă electricitatea, radioul, televiziunea. Intelectualii satelor contribuie în mare măsură la răspîndirea cunoștințelor culturale, științifice, artistice în sînul milioanele de locuitori ai satelor. Pe scenele căminelor culturale își desfășoară activitatea sute de mii de artiști amatori care prin talentul lor scut la iveală nescapatele rezerve culturale și artistice ale poporului nostru. La sate funcționează astăzi mii de biblioteci dotate cu cărți în care țărânii găsesc tot ce-i interesează pentru luminarea minții, pentru cunoașterea celor mai de seamă realizări ale literaturii, artei și științei.

Dezvoltarea multilaterală a economiei patriei a dus la creșterea substanțială a venitului național și pe această bază la ridicarea nivelului de trai material și cultural al întregului popor. Au sporit salariul real al tuturor categoriilor de oameni ai muncii, veniturile țărănimii. Însemnate mijloace bănești au fost alocate pentru satisfacerea nevoilor social-culturale mereu crescînde ale celor ce muncesc la orașe și sate.

În acest an poporul nostru sărbătorește ziua de 23 August la puțin timp după încheierea lucrărilor celui de-al IX-lea Congres al P.C.R., eveniment de însemnătate istorică în viața poporului nostru, care a dezbătut și adoptat însușitorul program de dezvoltare și înflorire multilaterală a României socialiste.

Preocupat în permanență de grija față de bunăstarea și fericirea poporului, partidul nostru preconizează o creștere și mai substanțială a nivelului

Secția cazangerie a uzinei Vulcan din Capitală. Se lucrează la montarea unor utilaje destinate industriei chimice

de trai al oamenilor muncii de la orașe și sate în anii ce vin. Noi construcții de locuințe se vor alătura celor existente, veniturile populației vor crește simțitor. „Sporirea veniturilor salariaților și țărănimii, lărgirea bazei materiale și dezvoltarea activităților social-culturale, îmbunătățirea condițiilor de locuit și a serviciilor edilitare — arată tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R. în Raportul prezentat la cel de-al IX-lea Congres al partidului — vor asigura pentru toți oamenii muncii un nivel de viață și de civilizație mai ridicat; binefacerile socialismului vor fi tot mai puternic simțite în fiecare familie, în viața fiecărui cetățean, a întregului nostru popor”.

În conștiința poporului nostru sînt adînc înrădăcinate sentimentele de prietenie frățească și solidaritate internaționalistă cu popoarele tuturor țărilor socialiste. Partidul nostru militează cu consecvență pentru apărarea unității și coeziunii sistemului mondial socialist, a mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Pe plan extern, țara noastră se manifestă ca un factor activ pe arena internațională în lupta pentru promovarea principiilor coexistenței pașnice între țări cu sisteme sociale diferite, pentru rezolvarea prin tratative a tuturor problemelor litigioase ivite între state. Militînd pentru pace și prietenie între popoare, oamenii muncii din patria noastră înfăptuiesc cu adîncă minie acțiunile agresive ale imperialiștilor americani în Vietnam și în alte părți ale lumii.

Anii care au trecut de la Eliberare au fost ani de luptă și muncă neîncetată, în focul căreia s-a făurit unitatea de nezdărnicit a poporului în jurul Partidului Comunist Român și guvernului nostru. La cea de-a 21-a aniversare a Eliberării țării de sub jugul fascist, poporul român, mîndru de înfăptuirile de pînă acum și însuflețit de mărețul program de dezvoltare a patriei adoptat la Congresul al IX-lea al partidului, pășește cu încredere și hotărîre de a munci cît mai spornic, pentru făurirea viitorului luminos spre care ne conduce cu înțelepciune Partidul Comunist Român.

CÎNTEC DE PATRIE

Cine-ți știe valeda lină
prinde-n vale rădăcină;
cine-ți știe codrul, sus,
nu se vrea din codru dus.

Cine-ți calcă prin zăvoi
uită drumul înapoi;
din izvor cine s-adapă
nu mai bea din altă apă.

Cine cîntecul ți-l știe
prinde glas de ciocirle;
cui i-a fost de Cîntărel
șade-o viață lingă el
cununat și cu inel.

Cine oamenii-ți cunoaște
ar trăi și s-ar mai naște:
vorba dulce, iute jocul,
și-n cosițe busuiocul,
și pe schele stelele
albe ca mărgelele.

EUGEN FRUNZA

Interviul nostru

FESTIVALUL DE TEATRU: „I. L. CARAGIALE“

Pină în prezent, au avut loc fazele intercomunale și raionale ale celui de-al IV-lea Festival de Teatru I. L. Caragiale. Pentru a afla unele concluzii rezultate din desfășurarea acestor faze, care sint cele mai de amploare datorită cuprinderii unui mare număr de formații și de spectatori, am adresat tovarășului Nicolae Nistor, directorul Casei Centrale a Creației Populare, întrebările:

— Ce aspecte importante au relevat aceste două faze în comparație cu festivalul anterlor?

— Cel de-al IV-lea Festival de Teatru I. L. Caragiale are drept obiective principale permanentizarea și ridicarea nivelului artistic al activității formațiilor de teatru, precum și prezentarea, în fața unui cit mai mare număr de spectatori, a unor spectacole valoroase, care să contribuie la formarea și dezvoltarea deprinderilor estetice ale oamenilor. Astfel, față de precedenta ediție a festivalului, echipele de teatru care au dat spectacole de o mai înaltă ținută artistică, cu un repertoriu variat, cuprinzând piese clasice și contemporane, sint cu mult mai numeroase. Dintre formațiile valoroase vreau să amintesc pe cele din: Sita Buzăului, Moșna-Tînjari (regiunea Brașov), Dolhasca, Frumoasa (regiunea Suceava), Șimand, Borod, Marca (regiunea Crișana), Săliște, Portița (regiunea Maramureș), Bărăganu, Topalu, Comana (regiunea Dobrogea), Lipănești (regiunea Ploiești) etc.

În această perioadă s-a realizat o schimbare substanțială a repertoriului,

prezentîndu-se, alături de piesele clasice, piese într-un act zugrăvind realitatea zilelor noastre. În repertoriul formațiilor din regiunea Cluj, de pildă, figurează 46 de piese noi față de cel de-al III-lea Festival, iar în regiunea Suceava cele 543 echipe au pus în scenă peste 100 de piese cu o tematică variată. Au fost prezentate în întreaga țară piese ca: **Într-o singură noapte** de Lucia Demetrius, **Cîntec din fluier** și **O întîlnire neobișnuită** de Paul Everac, **Baba Dochia și brigadierul** de Mihail Davidoglu, **Concert sub nucii de Teofil Busecan** și altele.

S-a constatat, de asemenea, o creștere substanțială a numărului de spectacole și spectatori. În cadrul actualului festival, numărul spectacolelor prezentate numai de căminele culturale la faza intercomunala s-a ridicat la 42.000, în timp ce la precedentul festival, spectacolele cu care au participat, inclusiv formațiile sindicale, la toate fazele au însumat cifra de 33.000. Numărul spectatorilor numai la prima fază a depășit cu mult cifra de 2 milioane, cit a fost la festivalul trecut.

Apreciem în mod deosebit faptul că echipele teatrale și au intensificat activitatea obștească, mai ales în perioada întîmpinării celui de-al IX-lea Congres al Partidului. Ele au prezentat, cu precădere, piese inspirate din contemporaneitate, care aduc pe scenă eroi ai zilelor noastre, personaje care întruclipează cele mai bune trăsături politico-morale ale oamenilor muncii.

— Ați amintit de creșterea simțitoare a numărului de spectacole și specta-

Seară obișnuită la biblioteca comunală din Hodac, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară

tori. Ce ne puteți spune în privința formațiilor antrenate în festival?

— La primele două faze ale festivalului au participat 8.725 de echipe teatrale, 560 colective de montaje literare, 213 formații de teatru de păpuși și 14.814 recitatori din cadrul căminelor culturale. Față de festivalul anterior se observă o scădere a numărului de colective teatrale și păpușărești. Acest lucru se datorește într-o oarecare măsură și unor anumite deficiențe care au dus la întârzierea deschiderii festivalului. Scăderea aceasta reflectă însă și orientarea comitetelor regionale și raionale de cultură și artă, a caselor regionale de creație spre creșterea calitativă a formațiilor de teatru și nu spre sporirea numerică a acestora.

— Care sint, după părerea dv., lipsurile esențiale în activitatea teatrală de la sate?

— Am să încep cu problema repertoriului. Și la acest festival, ca și la cele precedente, s-au observat, desigur, într-o măsură mult mai mică și mai ales la faza intercomunala, unele tendințe de unilatorizare a repertoriului. Astfel, în regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, mult prea multe echipe s-au prezentat la concurs cu aceeași piesă, așa cum s-a întîmplat cu piesa **Coșul de Hunyadi A.**

Unele formații, neținînd seama de posibilitățile de care dispun, au inclus în repertoriul lor texte dificile, fapt care s-a soldat cu prezentarea unor programe necorespunzătoare. De o asemenea factură au fost spectacolele cu **Dezertorul** de Mihail Sorbul (căminul cultural din Brezoi-Rm. Vilcea), **Domnișoara Nastasia** de G. M. Zamfirescu (Lerești-Muscel) și altele. Se mai întîlnesc și cazuri de lipsă de realism în aprecierea forțelor disponibile, ca acela al căminului cultural din comuna Zăvoiu, regiunea Crișana, unde s-a pus în scenă o comedie muzicală fără ca formația să aibă posibilități.

Referindu-mă la aceste stivea exemple, n-aș vrea să se tragă concluzia că n-ar fi bine să se încurajeze tendința realizării unor spectacole cu piese mai dificile. Dimpotrivă, această tendință

trebuie stimulată în continuare, însă numai acolo unde există condiții, ca o școală a cultivării talentelor.

A existat, pe-alocuri, și o greșită orientare a unor instructori în distribuirea rolurilor. Așa, bunăoară, căminul cultural din Valea Călușărească a prezentat piesa: **Zaharia își mărită fata**, în care rolul bunicii a fost interpretat de o... fată, iar pe scena căminului din Cîrligul, raionul Mizil în spectacolul cu **Dumbrava** au apărut interpreți care nu depășesc vîrsta de 16 ani.

— Ce măsuri intenționați să luați în scopul înlăturării deficiențelor despre care ați vorbit, precum și a altora care se mai manifestă încă în activitatea teatrală de amatori?

— La 1 octombrie va începe faza regională a festivalului. Analiza lipsurilor constatate la primele două faze implică luarea din timp a unor măsuri care să asigure desfășurarea la un nivel artistic corespunzător a acestei faze.

Comitetele regionale pentru cultură și artă, casele regionale ale creației populare se vor ocupa îndeaproape de formațiile care au ajuns în faza regională, îndrumîndu-le și sprijinîndu-le în vederea ridicării nivelului artistic de interpretare, în realizarea unor spectacole valoroase.

Formațiile care vor concura în cadrul fazei regionale trebuie să folosească din plin această perioadă de pregătire, să accelereze ritmul repetițiilor și să prezinte cit mai multe spectacole pentru rodarea și mărirea formațiilor. Este necesar ca sprijinul regiilor și al actorilor profesioniști să se facă și mai mult simțit decît pînă acum. Noi am îndrumat casele regionale ale creației populare să comunice experiența actorilor profesioniști unui număr cit mai mare de instructori prin organizarea de spectacole-lecție.

Ocupîndu-ne mai tîmînă de formații, îndrumîndu-le în toată această perioadă de pregătire, sintem convinși că vom contribui la buna desfășurare a fazei regionale, la ridicarea calitativă a activității artei noastre teatrale amatoare.

O. MARALOIU

Note de lectură

Faptul că Ion Vidu a fost un mare compozitor, un animator și un dirijor de prestigiu, este știut de cei mai mulți; în schimb prea puține ecouri au răzbătut în mase referitor la activitatea sa de profesor, folclorist, ziarist și scriitor. Într-un stil cursiv, convenind atît specialistului cit și cititorului mai puțin inițiat și folosind un limbaj colorat care nu exclude însă precizia riguroasă a datelor și permanentul apel la documente, autorul ne prezintă figura marelui înaintaș în toată complexitatea ei.

Urmărind evidențierea sursei populare de inspirație și a fondului patriotic al creației lui Ion Vidu, adică a acelor trăsături esențiale care îi asigură durabilitatea, lucrarea deschide perspectiva înțelegerii modului în care opera compozitorului a constituit în vremea sa un mijloc de culturalizare a maselor și de mobilizare a forțelor patriotice, păstrîndu-și totodată mereu, pînă astăzi, caracterul de nealterată actualitate. Propunîndu-și acest scop, autorul nu ne prezintă un artist limitat la un

Viorel COSMA: Un maestru al muzicii corale — ION VIDU

cadru restrîns de activitate — orașul Lugoj și viața sa muzicală — ci, trecînd dincolo de ceea ce poate fi considerat la prima vedere ca fiind de interes „local”, se angajează în stabilirea de corelații menite să ne releve aspecte mai cuprinzătoare privind rolul de îndrumător al lui Vidu, raportat la mediul satului bănățean, precum și pe acela de artist militant pentru promovarea unei tradiții și a unei arte corale naționale. Acesta este firul logic al expunerii care îl conduce în cele din urmă pe cititor către situarea personalității artistice a lui Ion Vidu la locul care îi revine, în contextul mai larg al mișcării muzicale românești.

În economia lucrării, privită în ansamblu, materialul faptic este bogat reprezentat; accentul cade însă fără îndoială pe analiza muzicologică a surselor, a creației însăși și a procesului ei, pe sublinierea noutății și originalității în limbaj și expresie precum și pe caracterul documentar. În privința „utilității” cărții cu instrumentele necesare cercetării științifice, autorul a fost foarte exigent: excepțînd lipsa unui indice de nume, la dispoziția muzicologului stau o cronologie a vieții, a activității artistice a lui Ion Vidu și a Reuniunii române de cîntări și muzică din Lugoj, un catalog al creației compozitorului, o discografie, întregul repertoriu dirijoral, o amplă bibliografie și un bogat material ilustrativ. Adăugînd acestortribute și o finută grafică îngrijită, volumul se impune deopotrivă atenției muzicienilor ca și maselor largi de cititori.

FLORIN GEORGESCU

Se caută un vinovat!

Carnet SPORTIV

Ați auzit de „Spicul” Căzănești? Acum cîțiva ani scriau și ziarele despre echipa asta de fotbal. Și pe drept. Echipa era fruntașă în campionatul regional, asociația sportivă era una dintre cele mai puternice asociații din raionul Slobozia, iar Căzăneștiul, comună fruntașă pe tărîm economic, se bucura de un frumos și binemeritat renume sportiv. Ce a rămas din acest renume?

Fulgi și pene de gîscă! Nu, nu este o glumă. Am vizitat de curînd fosta bază sportivă din Căzănești. Terenul de fotbal, dacă nu erau cele două porți, s-ar fi putut crede că este... padoc de păsări. Un adevărat covor de fulgi și pene iar într-unul din cele două careuri de 16 m un sobor de giște, gîgînd vesele, în elementul lor. Iarba mîncată, gardul cu aspect de „semifabricat”, un fel de „uite-l, nu-i”, iar de-a lungul și de-a latul terenului, in-

crucișîndu-se fantezist, urme adinci de care... În rest, pentru completarea tabloului „bazei sportive”, am notat o groapă de sărituri unde, în afară de broaștele lunatice, nu mai sare nimeni, pentru că în ea au... „răsărit”, cu mic cu mare, sumedenie de buruieni, un teren de volei cu un singur stîlp, probabil vreo ingenioasă... inovație, și o popicărie, la care cimentul, cit a fost el de cimentat, e pe cale de a ajunge în faza primară, adică... praf și pulbere.

Fostă fruntașă în campionatul regional, echipa de fotbal „plutește” azi în campionatul raional, prin talentul unor jucători care mai au ambiția să n-o lase să se ducă „cu totul la fund”. Despre celelalte sporturi ce s-au mai spus? Acum cîțiva ani se practica, după un timp s-a trecut la faza „prevăzute în plan” și în plan mureau, acum nici nu se

mai vorbește de ele! Am întregat, în concluzie, cine e vinovat de această stare destul de jalnică. Și am primit următoarele răspunsuri:

1. Președintele asociației sportive, Marin Negulescu, care a uitat că o bază sportivă se și îngrijeste! 2. Președintele cooperativei agricole de producție, Petre Cremeșne și Cristea Tudorache, contabilul șef, care nu vor să sprijine echipa de fotbal. 3. Raionul U.C.F.S. Slobozia, în frunte cu președintele, Nicolae Cernca, care n-a mai fost văzut pe la Căzănești de vreo trei ani! 4. Consiliul asociației sportive „Spicul”, care-i primul la „plăcînt”, dar la muncă nu prea se vede. Și altele.

Din aceste răspunsuri noi n-am ales pe cel mai „tare” ci, cu inima împăcată, am tras o linie și am adunat: **vina este a tuturor!**

MARIUS POPESCU

ZILELE NU SE ASEAMĂNĂ

„Cooperativizarea agriculturii a creat condiții pentru avântul continuu al acestei importante ramuri a economiei, pentru sporirea producției agricole în toate regiunile țării, pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale țărănimii“.

(Din Raportul la cel de al IX-lea Congres al P.C.R.)

Iveștii, de pe meleagurile gălățene. Este și acesta un loc unde înainte nu se întâmpla nimic.

Unde timpul curgea ca apa Birladului, purtând cu el aceeași apășătoare monotonie, când zilele veneau cu câștiguri sigure pentru negustorii opoșiți la drumul Tecucilor, cu aceeași lipsă de speranță dintotdeauna pentru cei care lucrau pământul. O hartă de 70 de ani, pe care președintele statului o ține în sertar, are înscrise pe ea numele negustorilor, al primarului și al popii. Pentru ceilalți mulți și neștiii care formau suflarea cea mare a satului, scribul n-a risipit cerneala. Aceia s-au afirmat acum în zilele noastre. Ei au scos comuna din anonimatul ei secular. Ei sînt fermentul schimbărilor. Ei fac ca fiecare zi să vină cu ceva, să aibă un inedit al ei.

Sînt bunii cetățeni de azi ai Iveștilor.

I-am iscodit cu aceeași întrebare: „Cum vă petreceți dv. zilele?“.

★

VASILE MOCANU — președintele cooperativei agricole de producție. Tip de gospodar fără cusur, rubicond și bine dispus.

„Pe noi ne cam fură timpul și nu ne mai uităm înapoi. Și bine așa face dacă așa spune mai des: „Ia stai frațele meu. Ce-ai făcut matale alaltăier... și ieri?“ Înainte aveam o existență simplă: săpam, semănăm, culegem. Iarna ne mîncă uritul. Primăvara o luam de la capăt. Și acum, într-o singură săptămînă strîng impresii cît înainte într-un an.

„Luni am avut adunare generală. Eu, înaintea fiecărei adunări, am emoții. Se știe că în astfel de prilejuri consiliul dă seama de tot ce a făcut. Acum, de pildă, am fost întrebare: „Tovarășe președinte, de ce a întirziat prașila președinte la brigada întii?“ Le-am arătat așa cum a și fost. Într-o ședință cu brigadierii Ion Cristea, șeful brigăzii întii, ne-a asigurat că a prășit totul. După ce mi-am dat seama de realitate, l-am întrebare de ce a dezinformat consiliul.

— Dacă așa fi spus că n-am prășit, acolo cu toți brigadierii, muream de

rușine. (Brigada întii era pe atunci pe locul doi în întrecere). Am făcut o socoteală că pe cele 50 de hectare neprășite la timp paguba a fost de 20 000 kg boabe, adică atît cît dijmălește din producție întirzierea prașilei.

— Dar dumneavoastră, conducerea, m-au întrebare oamenii din sală, n-ați controlat? Într-adevăr nu controlasem. Am avut o producție mare de grîu și belșugul acesta mă cam amețise. Luni, va să zică, la sfîrșitul zilei trăgeam concluzia: — Un conducător nu trebuie să scape din ochi nimic. Să se consulte cu oamenii, să se bizuie pe consiliu...

Marți, la 4 dimineața, eram în mijlocul brigăzii de tractoare. De acum știam că 18 ceasuri nu mai stau locului. Să nu mă întrebare de oboseală, că nu am timp de asta. Sînt atît de pline zilele, că dacă nevestele n-ar lucra la cot cu noi, în multe familii ar fi seara discuții. S.M.T.-ul a adaptat la combina C-1 un sistem pentru recoltare — florii-soarelui. Viteza de recoltare — 5 ha pe zi. Această înseamnă o economie de 100 zile-muncă a 25 lei (ziua), egal 2 500 lei ori 15 zile (cît ține recoltatul), egal 37 500 lei.

Cu fiecare campanie mecanizarea cucerește poziții noi. Miercuri, joi și vineri s-a împărțit avansul de grîu; 3 kg la ziua-muncă în loc de 2. Diferența e din sporul de producție. Bătrînilor le-am dat 4 vagoane și jumătate de grîu. Credeam că în campanie nu mai ai timp de sentimentalisme. Prea e aridă și presantă munca. Dar dacă uităm noi de legea asta omească, ea nu ne uită. Mi s-a încălzit inima cînd l-am văzut pe moș Vasile Nistor. A venit cu giner-su, a încărcat grîul, a mulțumit și s-a dus. Are 94 de ani și citește ziarul fără ochelari. Sînt fericit că poate încă să se bucure de recunoștința noastră“.

★

TODERIȚA CAPRIȘ — președintele statului popular. Fost pină în martie, la alegeri, brigadier viticol. Nu l s-a deprins mina cu scriptele. Prea a luat-o de curînd de pe coada sapei. Calitățile pentru care a fost ales: cinste, abnegație, tinerețe...

„Acum, după Congresul partidului,

ni-s zilele mai pline și mai fecunde ca oricînd. Am căpătat un nou orizont și o pricîpere mai mare să deslușim viitorul. Săptămîna asta am primit din partea comitetului raional P.C.R. investiția de propagandist. Aș vrea să mă credeți cînd spun că a fost pentru mine o zi mare.

Ziua următoare mi-am petrecut-o între șaf și șantierul școlii noi. Am asigurat cărușe pentru transportul parchetului pe care l-au și bătut în aceeași zi. Îl priveam și mi-am amintit că, școlar fiind, lipăiam cu picloarele goale pe lut. Școala la va dată în folosință în cinstea lui 23 August. Ridicarea ei este răspunsul pe care îl dăm unei cerințe ce nu suportă amîinare: numărul școlarelor a ajuns la 900.

„Am fost în schimb de experiență la Piscu. Subiectul la ordinea zilei: „Cum să ne facem comuna mai frumoasă“. Le-am vorbit de „universalul“ cel nou, de peluzele noastre de verdeață, de placardele pe florile“; și, în general, de spiritul cetățenesc atît de propice operei de gospodărire.

„Ce-am să fac miine? Mă duc la cîmp să iau date pentru „operativa de seară“. În fiecare seară transmitem raionului situația în campanie. Apoi trec — așa pentru sufletul meu — pe la brigada viticolă. Să văd cum a rodit Băbeasca din viile bătrîne și să schimb o vorbă cu oamenii din brigadă. În clipele acestea, iertat să-mi fie, uit că sînt președinte de stat“.

★

PROFIRA ANGHEL — lucrătoare în sectorul zootehnic.

„Cu fiecare zi ce trece altul ni-i învășul. Muncă în cooperativa agricolă de producție cere să ne punem la lucru și brațele și mintea. E de ajuns oare să cheltuiești forță fără să te întrebă cu ce folosește? Pare-se că am ajuns să știm ceva, dacă de doi ani de zile sectorul zootehnic dă producție peste plan. Or mai fi unii, nu zic ba, care gîndesc cam așa: „Dacă am ajuns aici, ce ne mai trebuie. Plata e după producție și toată lumea e mulțumită“. Dar cei mai mulți altfel gîndesc. Altfel gîndesc comunistii de la

ferme mulți dintre cei fără de partid. Îngrijitorii se pricep bine să prepare tainul, să-l dea la timp și să scoată spor de lapte. Dară mai avem multe de făcut cu selecția — abia acum începută — ca și în privința creșterii numărului de vaci cu lapte, pentru ca să ajungem la încărcătura cerută.

Ce ne-ar mai putea mări avutul? Păsările palmipede. Că apă avem, dar rațe și gîște nu“.

★

DUMITRU TOMA — magaziner.

„De trei zile împart avansul de grîu. Mulți nu știu că eu stau cu un

Vasile Mocanu, președintele cooperativei agricole de producție.

Toderița Capriș, președintele statului popular comunal.

ochi pe basculă și cu altul pe fețele lor. Am avut rod bogat și oamenii sînt mulțumiți.

„Azi mi-au sosit în magazie materiale noi. Eu, după natura și cantitatea lor, înțeleg cum se dezvoltă cooperativa. Sînt ocupați cu stivuirea țevilor de plastic. În nomenclatorul magaziei am trecut robinetele, coturile, mufele sînt pentru forarea pușurilor de adîncime. La toate grajdurile se adaptează în prezent sistemul de adăpare automată.

„Miercuri am adus prima notă de livrare de la bancă pentru suplimentul de grîu vîndut statului din depășirea de producție Suma încasată: 60 000 lei. Ieri au intrat în casa cooperativei 65 000 lei din vînzarea pepenilor. Încasările zilnice nu scad acum sub 50 000—60 000 lei. Se livrează lapte, porci grași, legume și struguri. Și colona șutelor de mii se îngroașe și se lungeste“.

P. S. E o hartă veche a Iveștilor, în care se vede că trudea pământul, în lunca Birladului nu se pomeneste nimic. Era unul din nesfîrșitele acte de ofensă cu care pe nedrept erau înfrunțați. I-au răzbunat cei de azi, desenînd alte hărți, cu o altă configurație economică și morală, făcînd ca zilele și locurile să nu se mai aseme-

V. TOSO

Noul „Universal“ intrat de curînd în funcțiune.

ÎN ZORI, LA BĂNEASA

de NICOLAE JIANU

Alarma se dădu pe la șapte, dar, cînd am coborît, oamenii erau adunați și maiorul Iacob le vorbea. Eram amețit și transpirat, îl căutam pe Minișan. Îl găsi, mă văzu și el, dar nu-mi vorbi. Îl auzeam ca în vis pe maiorul Iacob: „Băieți, ne ducem să apărăm Capitala de năvala nemților!” Era gîtit de emoție și nu găsea cuvintele. Poate nici nu era un bun vorbitor. Oamenii însă nu aveau nevoie de vorbe, știau tot, înțelegeau tot. Tot ce fusese pînă acum confuz sau inexplicabil, se lumina deodată și ieșea cu violență la iveală: adevărul. Dușmanul adevărat era fascismul, hitlerismul, armata asta cenușie care ne invadase țara și ne tirise într-un război absurd, nedrept, demențial. Mîna asta de oameni adunați în curtea pustie a regimentului nu mai avea nevoie de înflăcărare, dar maiorul Iacob era copleșit în momentul acela, se teme că ceilalți nu trăiesc starea lui. După cîteva ceasuri de somn, eram mai liniștit și știam că voi fi așa tot timpul. Coloana de pușcași se puse în mișcare, dar în fața porții de fier ne oprirăm și stăturăm așa cam un sfert de ceas. Dinspre Calea Plevnei se auzi ropot de copite. Veneau trei tunuri de calibru mic, trase de cai. Și, după ele, o coloană de soldați care păreau negii în inse-rarea care se lăsa. Nu se auzi nici o vorbă, nici o comandă, porțile cazărmii noastre se deschiseră și pornirăm în cadență după ceilalți ostași care făceau parte dintr-un regiment de gardă călare, vecin cu al nostru. Nu era o întâmplare. Executam un ordin cunoscut în acel moment numai de comandanții noștri. Am mers pe lângă grădina spitalului militar, spre Gara de Nord. Camuflajul nu se ridicase, dar la unele case, ferestrele erau luminate și acest lucru părea de necrezut. După o staționare de o jumătate de oră în fața comandamentului militar al Capitalei, sub coroana bogată a unor plotani, pornirăm înapoi pe Calea Griviței, intrarăm pe niște străzi laterale și ieșirăm la Arcul de Triumf, de la șosea. Înfilneam mereu mașini militare în goană și mici formații muncitorești. Acolo, în locul acela pe care încă nu-l știam, se întâmpla ceva, se pregătea ceva. Cîți sînt ei și cîți sintem noi? O să le putem ține piept, sau ne vor ucide cu tunurile, cu avioanele, cu grenadele și cu mitralierele lor?

primi misiunea să ridice o baricadă chiar pe pod. Trebuia să scoată din apă cîteva bărci care se zăreau la vreo cincizeci de metri, legate la malul dinspre Herestrău. Am intrat în apă îmbrăcați și ne-am tîrît prin mil, apoi pe șosea, și bărcile miroseau a catran, a ierburi putrede și a pește. Uzi și flămînzi, pe la două noaptea am intrat în dispozitivul de luptă, la vreo sută de metri de pod și începuseră să se aștepte. Eram camuflați bine între sălcii, unii dintre noi dormeau îmbrățișînd arma. Departe, dincolo de sat, se auzea zvonul de motoare, de avion sau de mașini grele. Zorile se apropiară încet, întorînd fața liniștită a lacului. Luna aceea știrbă se ridicase acum sus de tot pe cer și părea artificială, ca într-un decor de operetă. Orașul răminea tăcut și tăcerea lui mă ținea calm și treaz, îmi dădea certitudinea că acolo nu se dau lupte și că Mica nu e în primejdie. Stăteam cu obrazul lipit de pămînt, eram ud și așteptam, așteptam.

Soarele se ivi, roșu și enorm, în dreapta noastră, lumea toată și chipurile noastre se stropiră deodată cu o culoare violetă. Dar liniștea fu spartă de neașteptate de cîteva explozii, de undeva, din spre aeroport. Un grup de trei avioane germane ataca aeroportul aliat, pesemne, în stăpînirea noastră. Avioanele începură să mitralieze, unul se desprîse și făcu o buclă mare pe deasupra noastră, dar aici nimeni nu trase. Îi vedeam crucea neagră, pe planuri. Fuși repede, în timp ce deasupra aeroportului, altul care fusese lovit, scotea o diră de fum gros din coadă și se lăsa vertiginos spre pămînt. La pod se auziră strigăte de bucurie, tunarii noștri îi felicitau pe cei din antiaeriană. Dar dacă nu mai vin? Dacă au renunțat la luptă? Minișan era nervos, îi ajunsese oboseala și-i crescuse iarăși pe față o spuză de păr. Focuri de armă răsunară în sat și sublocotenentul se trînti la pămînt. Veneau? Sigur că veneau, iată-i, sînt încărcăți în mașini, cu căștile cenușii, cu hainele cenușii, cu chipurile cenușii. Urcă pe pod prima mașină tirînd un tun antiaerian; se oprește în fața baricadei, pare că vrea să se întoarcă, dar iar se oprește. Din mașină sare una din acele umbre cenușii și începe să strige ceva, glasul parcă umblă pe fața trandafiriu a lacului. Mașinile se adună mereu, sînt vreo douăzeci,

viu și derulant. Căzu un om lângă mine, un furier lui Minișan și eram sigur că urmez eu. Era cînd de neînțeles clipa asta cînd moartea nu mai av mic oribil, intra în viața mea ca o împlinire nădă, ca o veste oarecare. Simțeam doar o ascuțită în cap, în locul acela unde moartea mă cănise cîndva, în trenul care mă ducea pe front. venea iar.

— Fraților, ne ia din spate, strigă cineva.

În stînga noastră, la vreo două sute de metri, zbură pe mijlocul lacului o plută încărcată cu germani. Fu un moment de cumpănă. Dacă să coperit locul acesta de lângă pod, nemții ai li repede pe tunarii noștri, iar dacă cei de pe plută juneau la mal, ar fi putut asigura și pentru al mașii traversarea lacului.

— Zece oameni cu mine, strigă sublocotenent Minișan. Sergent, ia comanda plutonului. Uzum, h și mă dusei după el. Eram cu toții șase și o răm spre locul în care plută se apropia de vreo cincizeci de pași am deschis focul și pa ei s-au aruncat în apă. Ocheam repede în ținta mare și mă săgeta cumplit durerea din cap. Da ochii și pe unul care înota spre mal și l-am mînile repezindu-se în sus, apoi n-am mai vă mic. Înaintam încet, ascunzîndu-mă pe după plută venea mereu spre mal, dar cu vreo pat meni pe ea.

Prinși în locul nostru, ridicară mînile și se ceva, foarte răgușit și speriat. Atunci Minișan dintre sălcii și asta fu cea din urmă greșeală. Îi loviră de pe malul celălalt și el se prăbușii cu în milul de la marginea lacului. Nu m-am dus la el. Am tras cu înverșunare în oamenii care seseră pe plută în picioare. Doi se prăbușiră, el s-a aruncat în apă și s-a scufundat îndă ajunsese nici unul la mal. Erau bine ambusca colo și noi eram doar cinci oameni. Protejat de tovarășilor mei, l-am tîrît pe Minișan între să loviseră în cap dar printr-o cludățenie ochel se spîrșeseră. Totuși Minișan nu mai trăia.

La ora douăsprezece veniă întăriri și lupta luată cu o înverșunare și mai mare.

Desen de GH. AI

Auzeam mereu copitele cailor și răsufierea oamenilor. Mi se părea că mergem de foarte mult timp, că vom merge așa încă mult timp, ne vom îndepărta de oraș și Mica rămîne tot mai departe, nu vom mai ști niciodată unul de altul.

— Domnule sublocotenent, strig către Minișan care se oprise să-și aprindă o țigară.

El a rămas pe loc, pînă cînd m-am apropiat eu și l-am văzut ochelarii sticlii la jarul țigării.

— Cit mai mergem? întreb cu un fel de istovire.

— Ajungem îndată. Ai oboseit?

— Nu. Volam să știu cit mai mergem.

Minișan mă apucă de braț și spuse încet:

— Atunci, în ziua aceea nu te-ai temut, nu-ai așa? Și erai singur, nu-ai așa? De ce ție frică acum?

— Nu mi-e frică, zău nu mi-e frică, don' sublocotenent, spusei copilărește. Ce facem? Atacăm noi?

— Nu se știe, nu știe nimeni.

— Sînt mulți?

— Se zice că o divizie, în refacere, prin pădurile astea, dar acum n-au să mai aibă timp să se refacă. Bine. Va să zică nu te temi...

Pornii repede spre capătul coloanei și nu-l mai văzui decît acolo, la Podul Băneasa, unde ne-am oprit și am început să ne pregătim. Tunurile fură coborîte în dreapta podului și ascunse într-un pilc de sălcii. O lună știrbă și împielită făcea vizibilă fața verde, întunecată, a lacului. Se auzea zgomot puternic de motor și ne dădurăm seama curînd că un avion decola de pe aeroport. Plutonul nostru, comandat de Minișan,

lucra cu soldații. Mulți dintre ei coboară și vin spre pod, gesticulînd și urlînd. Stau lipit de pămînt și-mi aud inima bătînd cu putere, îmi văd și pe ceilalți cu ochii sticlii, răsufînd des, așteptînd clipa. Un grup de nemți cu pistoale în mîini înaintează către capătul dinspre oraș al podului și acolo încep iarăși să urle. Se întorc repede și încep să desfăcă baricada, să arunce bărcile în apă, peste parapetul podului. Țeava tunului lor se rotește, e limpede că o îndreaptă spre oraș.

Nu apucară să sfîrșească treaba. Unul din tunurile noastre lovi în plin, explozia cutremură văzdubul, podul fu învăluit de fum. După cîteva secunde porni o nouă lovitură și de astă dată văzurăm în aer bucăți din baricadă și din mașinile germane. În acest vălmășag intrară numaidecît focurile de mitralieră. Surprins de atacul tunurilor noastre, nemții trăgeau din mașini. Începură îndată să sară jos și să alerge spre casele de pe marginea lacului. Unii săriseră chiar în apă. Nu pricepeam de ce nu atacăm și noi acum, în momentul acesta de panică. Voiam să sfîrșească repede, aveam sentimentul că dacă noi am lăchida acum grupul acesta dușman, războiul s-a sfîrșit, noi ne-am întoarce victorioși în oraș, la casele noastre, la viața noastră. Încă o lovitură de tun lovi în coloana de mașini cenușii dar oamenii din ele apucaseră să fugă și ocupau acum poziții pe malul lacului și în casele din sat. Un sergent veni tirîndu-se dinspre pod și știam că aduce un ordin de la maiorul Iacob. Într-adevăr, Minișan strigă cu o voce de o subțirime nefirească:

— Foc, pe ei copii, să nu scape unul...

Izbucniră puștile mitraliere și Z.B.-urile noastre. Nemții ripostară imediat și atacul nostru se izbîi de un foc

Orizont

În satul nostru cu salcimi albaștri vîntul într-o zi n-a mai scormonit hornuri n-a mai stricat acoperișul de stof întristat ei s-a oprit în livada încrederei, adormind între flori moi de zarzăr. Cum viața se ridică azi fără uși ferecate, fără punși nemuncite, fără bici de vâtaf - oamenii au început să se sfătuiască seara cu polenul faptelor să sporească micrea-mplinirii.

În satul nostru cu salcimi dantelați, cu huc cu cîmpii nisipoase, bune oricînd de bost: mai întîlnesc mustățile bunicului în mișcare mai revăd zmelele gușate din anii pitici, - încolo bate o altă inimă, mai caldă ca pl calcă un alt soare pe aici. Sînt tot șesuri molcome, și turmele, și ce uită încotro să apuce și adorm lângă la sînt tot căruțele păcănitore ale geților. Vara are același obraz ca lumina, bălan. Dar cîmpurile, înfrățite la spice și roadă, cumpenele și primăverile cu corole albastre s-au aplecat mai mult să ne ajute și să n c-au devenit, în sfîrșit, ale noastre.

VALERIU GC

* Epilog din romanul: Nu eram singur — în pregătire la Editura Militară.

Vedere generă a Combinatului de celuloză și hirtie din Călărași

**HOTĂRÎRILE CELUI DE-AL IX-LEA CONGRES
AL P. C. R., ÎNDEMN ȘI CĂLĂUZĂ**

CĂLĂRAȘII, în anii care vin

Raionul Călărași se află azi sub semnul marilor prefaceri. Cei ce au cunoscut odinioară colțul acesta de Bărăgan, greu l-ar mai putea recunoaște.

Amplasarea unor obiective industriale, cum sînt Combinatul de celuloză și hirtie, Fabrica de confecții, Fabrica de produse lactate și multe altele, au înrîurit adînc viața orașului și a satelor din raion. Creșterea producției agricole, ca urmare a mecanizării și irigațiilor, a pus baza sporirii belșugului și bunăstării la sate.

Dacă altădată, pe întinderile de la Ulmu la Dichiseni, din Dragalina la Socoale, ca de altfel pretutindeni în cîmpia Bărăganului, nu se pomenea de lucrări pentru îndigui și desecări, de electrificare, de mecanizare a agriculturii, astăzi toate acestea sînt lucruri obișnuite.

În urma importantelor lucrări de hidromeliorații (îndigui și desecări) au intrat în circuitul agricol 30 000 ha teren arabil. Terenul scos la iveală este foarte fertil și accesibil culturilor prășitoare (porumb și floarea soarelui).

Producția obținută de pe 15 000 ha teren recuperat a fost, în toamna anului 1964, de 100 000 tone porumb.

În locul tufișului și pădușului se întind azi pînă în largul zării culturi bogate.

Un complex de creștere și îngrășarea porcilor (100 000 capete anual), precum și altele în construcție îmbogățesc considerabil tabloul contemporan al raionului Călărași.

Marile producții obținute (4 888 kg porumb la hectar în medie la G.A.S. în 1964, peste 3 400 kg grâu la hectar în 1965 la G.A.S. și 2 860 kg grâu la hectar în medie la C.A.P. din raion) ilustrează, cum nu se poate mai bine, justetea politicii partidului în domeniul dezvoltării agriculturii. Ca urmare a recoltei bogate de grâu cooperativele de producție vor putea furniza Combinatului de celuloză și hirtie din Călărași materia primă — paiele — din abundență.

Noi vedem în asemenea producții urmarea directă a gradului tot mai înalt de mecanizare a lucrărilor agricole, a măsurilor pentru mărirea fertilității pămîntului, a însușirii tot mai temeinice de către cei care muncesc pămîntul a principiilor agriculturii înaintate.

În raionul nostru se dezvoltă continuu legumicultura, suprafața cultivată cu legume atingînd azi 2 000 ha. Numai la export se livrează anual 3 000 tone legume de calitate superioară.

Cele două mari sisteme de pompare a apei din Borcea, de la comunele Modelu și Dichiseni, precum și altele irigă astăzi pe teritoriul raionului o suprafață de 7 500 ha. În viitorii ani, suprafața irigată se va dubla.

Majoritatea comunelor și satelor raionului au fost electrificate, cultura se face tot mai

simțită, porțile școlii sînt larg deschise, casele vechi sînt înlocuite cu altele noi, confortabile, așezăminte culturale cheamă zilnic pe săteni la acțiuni cu bogat conținut educativ. Aproximativ 6 000 aparate de radio și televizoare au împînzit satele, iar evidența aragazelor, mobilelor noi, a frigiderelor, bicicletelor, motoretelor nu mai poate fi ținută „la zi”.

Lucrările Congresului al IX-lea al P.C.R. au stabilit mărețe obiective pentru continua înflorire a patriei. În ansamblul ei se va dezvolta și raionul nostru. În următorii ani ai cincinalului, în raionul Călărași vor intra în producție cu întreaga capacitate Combinatul de celuloză și hirtie, complexul porcine; va fi amplasată o fabrică de conserve, se va da în producție întreaga lucră indiguită, se va termina electrificarea satelor, va crește producția vegetală și animală.

Perspectivile luminoase deschise raionului nostru, ca și întregii țări, ne însuflețesc, ne bucură și ne cheamă la o muncă entuziastă, ne îndeamnă să stimulăm activitatea creatoare a oamenilor chezașie a avîntului continuu ce caracterizează harnicul nostru popor, sub conducerea înțeleaptă a partidului, pe calea desăvirșirii construcției socialismului.

NICHIFOR STERE
președintele Comitetului executiv
al Sfatului popular raional Călărași

ÎNVĂȚĂTOAREA DIN GEPIU

Anul trecut, pe vremea cînd începuse să răsară sfecla de zahăr, o femeie brunetă și mărunțică urca în grabă treptele clădirii sfatului popular din Salonta. Sosise în oraș dimineața, tocmai din comuna Gepiu, să rezolve o treabă importantă la consiliul agricol raional.

Intră la inginerul Gheorghe Popa, vicepreședintele consiliului.

— După cum știți — începu ea — toamna trecută, cooperativele din comuna noastră au cules de pe circa 60 ha o recoltă de sfeclă cam slăbuță. Conducerea căminului nostru cultural vă invită la noi, să susținem o consultație pe tema cultivării acestei plante. Oamenii vor veni cu drag să vă asculte...

Peste o săptămână, învățătoarea Florica Pantea, femeia aceea mărunțică și brunetă, anunța pe cei aproape 300 de oameni prezenți în sala căminului că vicepreședintele consiliului agricol raional le va vorbi despre cultura sfeclei de zahăr și va răspunde la întrebările lor...

De mai bine de cinci ani de cînd se află în fruntea căminului cultural, comunistă Florica Pantea, împreună cu colectivul ei de muncă, depune multă strădanie și pasiune ca să lege activitatea culturală de viața și preocupările oamenilor. Legăturile strînse cu toate compartimentele vieții, cunoașterea cerințelor oamenilor se reflectă în zeci de manifestări izbutite și explică afluența mare a sătenilor la acțiunile căminului.

Cooperatorii din comună prețuiesc mult grija cu care directorul căminului cultural se preocupă de organizarea unor manifestări culturale în sprijinul dezvoltării și întăririi cooperativei lor de producție. Sărbătorirea frunțașilor în muncă, serile de calcul pe problemele economice ale tuturor sectoarelor de producție existente în cooperativa lor agricolă, conferințele și expunerile pe teme agricole, toate i-au ajutat să învețe cum să muncească mai bine.

Dar nu numai aceste manifestări își au sursa de inspirație în viața comunei și a oamenilor. Dintr-o discuție cu femeile din sat, Florica Pantea și-a dat seama cît de mult sînt ele preocupate de problemele educării copiilor. La cîtăva vreme după aceea, la cămin s-au ținut cîteva expuneri pe aceste teme (Exemplul părinților în educația copiilor, Legătura dintre școală și familie etc.), iar în cadrul Joilor tineretului s-au purtat discuții despre Cum să ne comportăm în viață.

Considerînd căminul cultural o „catedră” a satului întreg, Florica Pantea urmărește aproape ca și la clasă eficiența manifestărilor pe care le organizează. Bunăoară, după consultarea ținută de vicepreședintele consiliului agricol raional, ea putea fi văzută deseori pe cîmp, stînd de vorbă cu oamenii și interesîndu-se de mersul lucrărilor. La sfîrșitul anului trecut, într-un program de brigadă, s-a vorbit și despre recoltele bune obținute la sfecla de zahăr.

Cînd Ion Stana, directorul școlii din Gepiu, amintea de sărbătorirea cooperativei frunțașilor Maria Căvăjdan de la cultura mare, a mulgătorilor Teodor Rațiu și Vasile Tomele, care a avut loc cu cîteva luni în urmă, Florica Pantea avea deja notate în carnetul ei și alte nume: Maria Moldovan, Silvia Dăgău și Alexandru Beltech, precum și rezultatele lor în muncă. Aceștia urmaseră exemplul frunțașilor sărbătorii. Căminul pregătea acum un program cultural-artistic în cinstea lor.

Prezentă neînterupt, 33 de ani la catedră și aproape de două decenii în activitatea culturală, Florica Pantea și-a cîștigat stima și prețuirea oamenilor.

Au trecut mulți ani de cînd Florica Pantea s-a urcat prima oară pe scena căminului cultural din satul Vintere, ținînd o conferință, de cînd a organizat acolo un cor. Dar oamenii care au cunoscut-o n-au uitat-o. Și azi vorbesc de ea cu multă stimă. Cooperatorul Ion Cioca din Vintere, Florian Moga din satul Dumbravă și alții din echipele artistice conduse de ea își aduc aminte cum se ocupa de ei și de ceilalți membri ai formației ca să-și lărgească orizontul cultural, cum îi îndruma să citească. „Și ca instructoroasă de formație era o adevărată învățătoare pentru noi”, spun oamenii.

Pe ulița principală din Gepiu, între casele cu numerele 76 și 92, sătenii lucrau la amenajarea unor ronduri de flori. Sădeau petunii și mușcate, trandafiri roșii și albi, le împrejmuiau cu arbuști ornamentali. În mijlocul lor se afla și Florica Pantea, deputată lor în sfatul popular comunal.

M-am uitat îndelung la ea, la florile pe care le sădea cu grijă. M-am gîndit atunci și la alte flori. La multe flori sădite în sufletul oamenilor, în activitatea ei îndelungată ca învățătoare și ca activistă culturală.

R. IARAI

Fața nouă a orașului
Sebeș, regiunea Hu-
nedoara

SUB SOARELE NOII CONSTITUȚII

„Victoria definitivă a socialismului în patria noastră a dus la profunde schimbări social-economice în întreaga structură a societății, făcând ca actuala Constituție, elaborată în 1952, să nu mai corespundă. Proiectul noii Constituții, supus dezbaterii întregului popor, reflectă aceste transformări și consfințește victoriile dobândite în făurirea societății socialiste“.

(Din Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la cel de al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român)

Puterea aparține poporului

Permit cu entuziasm de întreaga țară, proiectul noii Constituții — cea de a treia Constituție a puterii noastre populare — înfrunchează năzuințele de veacuri ale tuturor oamenilor muncii de la orașe și sate, consfințește victoriile istorice ale poporului român.

Constituția Republicii Socialiste România este o constituție socialistă. Ea consacră economia socialistă, întemeiată pe proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție, desființarea pentru todeauna a exploatării omului de către om și organizează statul oamenilor muncii de la orașe și sate pe baza principiilor celei mai înalte democrații: democrația socialistă.

Trăsătura fundamentală a democrației noastre socialiste — care demonstrează superioritatea ei față de orice altă democrație — constă în deplinătatea puterii oamenilor muncii de la orașe și sate, putere pe care poporul, liber și stăpîn pe soarta sa, o deține în mod suveran.

În Republica Socialistă România, puterea poporului este reală, unică, deplină și supremă, cuprinzînd toate domeniile vieții sociale. Poporul exercită deplinătatea puterii sale prin Marea Adunare Națională și staturile populare, organe reprezentative, alese pe baza celui mai democratic sistem electoral. Organele reprezentative constituie baza întregului sistem de organe de stat, iar prin componența lor exprimă raportul real al forțelor de clasă, fiind strîns legate de popor și exercitînd deplinătatea puterii lui.

Statul de departe sintem față de democrația burgheză! În timp ce din cei 465 deputați ai Marii Adunări Naționale, 218 (47 la sută) sînt muncitori, 54 (11,5 la sută) țărani și 193 (41,5 la sută) intelectuali, sistemul electoral în țările capitaliste, împreună cu măsurile administrative care îl caracterizează, este destinat să asigure în lăturarea din parlament a reprezentanților oamenilor muncii și totodată dependența parlamentului față de guvern. Astfel, în Camera reprezentanților din S.U.A. nu există nici un reprezentant al muncitorilor și al țărănilor, iar parlamentul francez este un simplu instrument al puterii executive, care legiferează numai în limitele în care aceasta i le recunoaște.

În sistemul democrației noastre socialiste, rolul alegătorilor nu se limitează însă la exercitarea dreptului de vot. Constituții în adunări obștești, ei desemnează candidații la alegerile de deputați. Cetățenii cu drept de vot participă activ la alegeri, asigurînd, prin comisiile electorale, desfășurarea lor legală și regulată, precum și respectarea secretului votului. Alegătorii au dreptul să revoc pe deputatul care nu corespunde încrederii acordate.

În condițiile specializării mijloacelor de producție și ale realizării economiei socialiste unitare, ale generalizării relațiilor socialiste de producție și ale plenitudinii puterii populare, proiectul de Constituție consacră creșterea rolului Marii Adunări Naționale în conducerea de stat. Ca organ reprezentativ al tuturor cetățenilor, Marea Adunare Națională este organul suprem al puterii. Toate celelalte organe de stat își îndeplinesc atribuțiile sub controlul său.

Exercitînd unicitatea și deplinătatea puterii populare, Marea Adunare Națională este unicul organ legislativ. Ea are conducerea supremă și controlul general al întregii activități de stat, exercitînd toate drepturile statului socialist român. Organ real și efectiv reprezentativ, Marea Adunare Națională deține toate pirghiile de co-

mandă a activității economice, social-culturale și politico-administrative, asigurînd respectarea legii, dezvoltarea continuă a bunăstării materiale și culturale a poporului, drepturile fundamentale, libertatea și demnitatea omului, afirmarea multilaterală a personalității umane, scopuri supreme ale statului nostru socialist.

O caracteristică fundamentală a democrației noastre socialiste, care se reflectă în textele proiectului de Constituție, este lărgirea continuă a democrației socialiste, participarea masei la conducerea treburilor de stat și obștești. Organizațiile de masă și obștești asigură largă participare a masei populare la viața politică, economică, socială, culturală și la exercitarea controlului obștesc, expresie a democratismului orînduirii socialiste.

Garanția supremă a adîncirii continue a democratismului socialist în organizarea noastră de stat o constituie rolul conducător al Partidului Comunist Român. Exprimînd și slujind cu fidelitate năzuințele și interesele vitale ale poporului, Partidului Comunist Român este călăuză încercată a poporului spre culmile socialismului, bunăstării și fericirii.

I. VINTU

șeful Secției de drept de stat și administrativ din Institutul de cercetări juridice al Academiei R.P.R.

„Bogățiile de orice natură ale subsolului, minele, fondul funciar de stat, pădurile, apele, izvoarele de energie naturală, fabricile și uzinele, băncile, gospodăriile agricole de stat, stațiunile de mașini și tractoare, căile de comunicație, mijloacele de transport și telecomunicații de stat, fondul de stat de clădiri și locuințe, baza materială a instituțiilor social-culturale de stat aparțin întregului popor, sînt proprietate de stat“.

(Din Proiectul Constituției Republicii Socialiste România)

Dreptul la învățătură

În ultimele două decenii au avut loc profunde prefaceri în viața poporului nostru. A fost definitiv lichidată exploatarea omului de către om, s-a schimbat și se schimbă mereu fața orașelor și satelor. Oamenii trăiesc din ce în ce mai bine. În comuna noastră, numeroși săteni și-au construit case noi, și-au introdus lumină electrică. Tot mai mare este numărul celor care-și cumpără mobilă, mașini de cusut, aparate de radio.

Citînd proiectul de Constituție al Republicii Socialiste România, care reflectă toate aceste schimbări și consfințește drepturile cetățenilor, am încercat un puternic sentiment de mîndrie. Ca și ceilalți colegi ai mei, am rămas profund entuziasmat de prevederile art. 21 în care se spune: „Dreptul la învățătură este asigurat prin învățămîntul elementar general și obligatoriu de 8 ani, prin gratuitatea învățămîntului de toate gradele precum și prin sistemul burselor de stat...“

O dovadă grăitoare a acestei garanții o constituie și faptul că în comuna noastră, unde în trecut exista doar un singur local de școală necorespunzător, frecventat anual de 50—60 de elevi, astăzi există trei școli mari și spațioase în care învață peste 500 de elevi. Educarea și îndrumarea lor o fac 31 de cadre didactice, bine pregătite, cărora li se asigură condiții din ce în ce mai bune pentru desfășurarea activității profesionale. Pentru strădania care o depun în educarea elevilor, 5 dintre cadrele noastre didactice — Iulia Banu, Costache Matei, Teodor Dobre, Gheorghe Nicolae și Alexandru Radu — au primit medallii și diferite distincții.

Elevii noștri au la dispoziție material didactic corespunzător (aparate de proiecție, diafilme și mulaje). Pentru noul an școlar amenajăm un laborator la școala de 8 ani din satul Tăriceni. De asemenea, acordarea de manuale gratuite elevilor din clasele 1—8 și, începînd din acest an — așa cum a hotărît cel de-al IX-lea Congres al partidului — și elevilor din școlile medii, este încă o măsură care asigură garantarea acestui drept înscris în proiectul de Constituție.

Dacă în trecut nici un fiu de țaran muncitor din comuna noastră n-a putut urma mai mult de șapte clase, astăzi 157 urmează cursurile școlilor medii, 216 a școlilor profesionale iar 37 sînt studenți.

Largile drepturi garantate de proiectul de Constituție ca și noile măsuri luate de statul nostru pentru continua îmbunătățire a procesului de învățămînt, constituie un imbold pentru noi, cadrele didactice, în intensificarea activității de instruire și de educare a copiilor, pentru ca ei să devină cetățeni cît mai folositori patriei noastre socialiste.

NICOLAE GHEORGHE

directorul Școlii de 8 ani din satul Tăriceni, comuna Șirna, raionul Ploiești

Noua clădire a Școlii de 8 ani din comuna Ianca, regiunea Galați

Nesecata inițiativă cetățenească

Am treizeci de ani. Nu-mi amintesc decît vag de instituția care se chema primărie și de primărie, afaceriști veroși, atît de urîți de oameni. Cînd am început să înțeleg bine viața, în satele noastre

era o altă rînduială, bazată pe omenie și dreptate. Am reflectat la toate acestea cînd am citit proiectul Constituției Republicii Socialiste România.

Bătrîni spun că satul este azi de nerecunoscut și asta o spunem și noi cei mai tineri. Avem un cămin cultural spațios, școală nouă, unități comerciale care servesc în ton cu cerințele unui trai modern și civilizat. Au apărut trotuare, peluze cu flori, un aliniament nou al străzilor. Din mijlocul comitetelor de cetățeni ne-au parvenit propuneri pentru înființarea de fîntîni, a centrului de sîjoane, cojocăriei și croitoriei, propuneri pe care sfatul popular le-a trecut în planul său operativ și care sînt de acum îndeplinite. Comitetele de cetățeni sînt cele care au mobilizat pe alegătorii la ridicarea construcțiilor ce fac astăzi frumusețea comunei. Contribuția cetățenilor la acțiunile patriotice este efectivă. În ultimii doi ani, sfatul popular a realizat o economie de 180 000 lei la acțiunile edilitare, iar anul acesta, în opera de înfrumusețare a comunei, cetățenii au scutit organele administrative locale, prin participarea lor, de o cheltuielă de aproape 200 000 lei.

Inițiativa cetățenească se face simțită oriunde este nevoie. 1700 de cetățeni din toate circumscripțiile electorale, în frunte cu deputații, au îndiguit un teren inundabil, scofînd de sub amenințarea apelor pășunea comunei. Acțiunea aceasta a permis o nouă organizare a terenului grădinii de legume și rotația necesară culturilor.

Am vrut să subliniez în articol faptul că în activitatea sa atît de complexă, comitetul executiv al sfatului popular nu poate izbîndi fără o strînsă legătură cu masele de cetățeni. Ei sînt cei ce ne încredințează mandatul de onoare de conducători ai treburilor obștești, apoi, cu însuflețire, vin să contribuie la înflorirea locului în care s-au născut și trăiesc.

GIUSEPI IACOMI

președintele Comitetului executiv al Statului popular al comunei Tulucești, regiunea Galați

Prestigiul international al României socialiste

Cine n-a îndrăgit literatura de călătorii? Cine nu l-a citit pe Dinicu Golescu sau pe Emil Racoviță? Jurnalele și însemnările înaintașilor noștri care au colindat prin lumea largă sînt foarte căutate prin biblioteci. Ele ne lasă însă și un gust amar. În memoria-
listica română de drumetie, scrisă pînă la 23 August 1944, revine ca un leitmotiv regretul autorului de a fi auzit vorbindu-se prea puțin sau deloc, peste hotare, despre țara sa. Pe meridianele globului, România era în general necunoscută. Aceasta se datoră înapoierii economice în care o țineau putredile regimuri de odinioară, precum și faptului că valorile

existente în domeniul artei și științei nu erau sprijinite.

Astăzi însă, dacă un sol al artei sau științei românești se află într-o țară străină, el devine imediat obiectul atenției gazdelor, bucurîndu-se de simpatie și stimă. În acel artist, om de știință sau reprezentant al unei întreprinderi de comerț exterior, este salutat de fapt „miracolul românesc”, țara noastră înnoită și liberă, stăpîna pe propriul destin, străbătută de ritmuri impetuoase în toate domeniile de activitate.

Datorită politicii partidului nostru de industrializare socialistă, România a cunoscut în anii puterii populare o puternică dezvoltare economică.

Industria și agricultura dau astăzi o gamă variată de produse pentru piața internă și externă. Exportăm utilaj petrolier, tractoare și autocamioane, ruimenți, textile etc. La Tîrgul de la Leipzig, tractorul românesc U-650 a obținut Medalia de aur, ca și Instalația de foraj 3 DH-200, cu un an înainte. Cu prilejul recentelor tîrguri internaționale de la Tokio, Tripoli și Frankfurt pe Mein, oamenii de afaceri și presa au subliniat nivelul ridicat al calității produselor industriei și agriculturii românești.

Cunoscînd o dezvoltare economică și socială fără precedent, România socialistă întreține relații comerciale cu peste 100 de țări. Sporește necontenit contribuția patriei noastre la circulația valorilor materiale și spirituale create de popoare. În Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R. la Congresul al IX-lea al partidului se arată: „Țara noastră va dezvolta și în viitor relațiile economice, tehnico-științifice, culturale cu toate statele, considerînd că schimburile multilaterale pe baza avantajului reciproc, fără condiții politice, fără restricții și discriminări, contribuie la micșorarea încordării internaționale și la apropierea între popoare, constituie un important factor de întărire a păcii”.

Prezențele românești peste hotare, prin impresia deosebit de favorabilă pe care o produc, ne umplu inimile de mîndrie.

Zilele trecute, ziarele pariziene arătau că francezii i-au primit pe mesagerii artei noastre revuiste cu un vesel: „Vive la Roumanie!” (Trăiască România). Spectacolele prezentate de Teatrul satiric muzical „Constantin Tănase” au înregistrat un remarcabil succes de public. Despre măiestria interpreților, presa franceză scrie sub titluri ca: „Frumusețe, farmec, dinamism”. Și nu putem să nu amintim că acest succes urmează altuia și mai răsunător, obținut cu puțin înainte de Teatrul de comedie din București, pe scena Teatrului Național.

Cartea românească este și ea tot mai căutată, frumusețile literaturii noastre aflîndu-și tîlmăcire în tot mai multe limbi. Și în timp ce copiii din Anglia îl citesc pe Ion Creangă, iar japonezii aplaudă piesa lui Caragiale „O scrisoare pierdută”, clasicul nostru în viață, Tudor Arghezi, vrăjitor al cuvîntului, a binemeritat premiul „Gottfried von Herder” atribuit „personalităților care aduc o contribuție excepțională la progresul și îmbogățirea vieții culturale în spiritul înțelegerii între popoare”. Este, desigur, o recunoaștere a meritelor întregii noastre literaturi.

O contribuție de preț aduce țara noastră și la dezvoltarea științei mondiale. Este pentru noi un titlu de onoare acela să a fi reprezentată în Consiliul de conducere al Agenției internaționale pentru energia atomică de către savantul Horia Hulubei. România întreprinde eforturi susținute pentru statornicirea unui sistem capabil să garanteze folosirea energiei nucleare în scopuri exclusiv pașnice. Noi lauri și-a cîștigat recent știința medicală românească. La al VIII-lea Congres internațional de medicină internă de la Buenos-Aires, unde delegația noastră a prezentat cinci comunicări dintre cele mai interesante,

specialiștii au dat o înaltă apreciere sistemului de organizare a asistenței medicale în țara noastră, mai ales în mediul rural, și rezultatelor obținute în stîrpirea unor boli.

Politica externă a țării noastre se bucură de mult prestigiu. Cu prilejul recentei sale vizite în România, președintele celei de-a XIX-a sesiuni a Adunării Generale O.N.U. Alex Quaison Sackey a declarat următoarele: „România aduce o contribuție foarte constructivă la activitatea organizației noastre. Delegații români la O.N.U. desfășoară o activitate remarcabilă și deosebit de eficace. Îmi face todeauna plăcere să colaborez cu delegația română”.

Înflorirea patriei noastre, prestigiul ei internațional le datorăm politicii înțelepte a partidului. Din perspectiva vremurilor luminoase pe care le trăim, poporul nostru privește cu îndreptățită încredere și mîndrie viitorul, care va face ca prestigiul internațional al patriei noastre să crească necontenit.

N. CULCEA

Note

DATORII, DATORII...

Un raport prezentat recent într-o ședință a Uniunii fermierilor din Finlanda, privind problemele țăranimii din această țară, constată, așa cum relatează ziarul agricol „Landmen og Andelsfolk”, că în perioada postbelică datoriiile țăranilor au crescut de 2,5 ori.

Cresterea datoriiilor a înregistrat un ritm mai rapid în regiunile nordice, mai puțin fertile. În medie, pe întreaga țară, în rîstimp de zece ani, datoriiile unei gospodării țărănești au crescut de la 3000 mărci în 1956 la 4500 mărci în 1965. În unele districte sînt gospodării grevate de datorii care se ridică la peste 8000 mărci.

În totalitatea lor, datoriiile țăranilor din Finlanda ating o sumă colosală — peste un miliard de mărci!

CAFEAUA — ÎN MIINILE BAȘTINAȘILOR

Pînă la proclamarea independenței, în Kenya erau autorizați să cultive cafea numai plantatorii albi. O lege promulgată de administrația colonială engleză interzicea cu strictețe africanilor să planteze această cultură care aduce venituri mari.

În prezent, așa cum a făcut cunoscut Jomo Kenyatta, președintele Republicii Kenya, într-o cuvîntare rostită la festivitatea inaugurării unui nou depozit de cafea, peste jumătate din producția națională de cafea este realizată de țăranii băștinași.

Cu același prilej, președintele a subliniat că este necesar să se mențină calitatea superioară a cafelei „arabica” din Kenya, care are o mare căutare pe piața mondială.

Balet folcloric român, interpretat de dansatorii teatrului satiric muzical „C. Tănase” din București, pe scena Teatrului „Olympia” din Paris

Radio - Televiziune

(Din programul pe săptămîna de la 22—28 august 1965)

RADIO

RADIOJURNALE ȘI BULETINE DE ȘTIRI: Duminică programul I: 7, 20, 22; 23,52; programul II: 7,30; 10,30; 14; 19; 21; 23; 0,52; programul III: 16; 21,30; în fiecare zi de lucru: programul I: 5; 6; 7; 10; 12; 14; 16; 20; 22; 23,52; programul II: 7,30; 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21; 23; 0,52; programul III: 16; 21,30.

EMISIUNI PENTRU SATE: Duminică: programul I: 7,30 — Jurnalul satelor; în fiecare zi de lucru: programul I: 5,15 — Jurnalul satelor.

DUMINICĂ: programul I: 10,45 File din albumul cîntecului nostru revoluționar. 11,00 Din succesele muzicii ușoare românești peste hotare. 12,05 „Cîntecul de viață nouă” — montaj de cîntece și versuri populare. 15,15 „Cîntec și joc” — program folcloric. 20,20 Teatrul la microfon: „Noutățile zile ale lui August '844”. Evocare radiofonică; programul II: 11,35 Din melodii platurilor noastre. — 16,00 „Jocă fete și flăcăi”.

LUNI: programul I și II: 6,45 Muzică ușoară românească inspirată din frumusețile patriei. 7,30 „Țara-ntr-o țară sîrbătoare” — emisiune de cîntece și jocuri. 8,00 Transmisune de la parada militară și demonstrația oamenilor muncii din Capitală, cu prilejul zilei de 23 August. 13,30 Răsuna cîntecul și jocul pe melcagurile patriei.

15,15 Cîntă orchestra de muzică populară a ansamblului de cîntece și dansuri „Clocirila”. 19,30 „Ce-ți dorim noi ție, dulce Românie” (montaj literar). 19,50 Jocuri populare. 21,05 Interpreți ai muzicii populare: Angela Moldovan, Alexandru Grozută, Damian Luca, Nicolae Băluță, Ion Lulcan; programul II: 20,00 „Baladă la Constituția Republicii Socialiste România” — montaj literar de Mihai Negulescu.

MARȚI: programul I: 11,15 „Tineret, mîndria țării” — emisiune de cîntece. 13,00 Cîntă Maria Lătărețu, Nicu Stănescu și Iosif Mîlu — muzică populară. 15,30 Din folclorul muzical al popoarelor. 17,30 „Pe Argeș în sus” — emisiune de cîntece și versuri dedicată constructorilor Hidrocentralei „Gheorghe Gheorghiu-Dej”. 20,20 Teatrul la microfon. Premiera „O barcă și două amintiri”, programul II: 12,40 Cîntă Heana Constantinescu, Marin Chișăr și Ion Drăgoi. 17,00 Cultura românească pe meridianele globului.

MIERCURI: programul I: 8,06 Melodii populare interpretate la diferite instrumente. 16,05 Concert pentru oamenii muncii aflați la odihnă. 20,55 Din comora folcloului nostru: Cîntece și jocuri bihorene; programul II: 9,30 Melodii populare. 11,32 Prelucrări de folclor ale compozitorilor noștri. 14,35 Cîntă orchestra de muzică populară „Doina Moldovei” a Filarmonicii de stat din Iași.

JOI: programul I: 8,30 „Cît e Banatul de mare” — emisiune de muzică populară. 10,03 „Înaltă-te, slăvită patrie” — program de cîntece. 12,03 Concert de muzică populară. 15,00 Tineri soliști de muzică populară. 17,25 Cîntece din folclorul nou și jocuri populare la cererea ascultătorilor. 21,30 Cîntă pentru dv. Tita Bărbulescu, Stan Simion și Fănuș Lambru — muzică populară; programul II: 7,50 Cîntă orchestra de muzică populară „Doina Argeșului” din Pitești, solista Ecaterina Negoiescu. 13,03 „Cîntec, joc și voce bună”.

VINERI: programul I: 8,06 Soliști de muzică populară din diferite regiuni ale țării. 14,10 „Dorul meu” — emisiune de muzică populară. 15,20 „Poemul Carpaților” de Alexandru Pașcanu. 18,06 La această oră melodia populară preferată; programul II: 8,03 Popas folcloric muzical pe platurile otenești. 11,03 Săptămîna muzicii vietnameze: cîntece. 11,14 Muzică populară. 16,00 Interpreți ai muzicii populare.

SIMBĂTĂ: programul I: 4,37 Prelucrări de folclor ale compozitorilor noștri. 15,45 Cîntăreții platurilor noastre. 18,20 Melodii populare îndăgite de ascultători; programul II: 12,35 Cîntă orchestra de muzică populară „Cîndrelul” a Filarmonicii de stat din Sibiu. 14,35 „Dobroge, mîndră grădină” — emisiune de muzică populară.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ

11,00 Emisiune pentru sate. Emisiunea va descrie viața nouă a oamenilor unui sat dobrogean. În aceeași emisiune, telespectatorii vor mai putea urmări o dezbateră privind asigurarea bazei furajere, cîteva noutăți din agricultura în ediția cinematografică a Studioului „Al. Sahia”, precum și însemnările lui Ilie Vedote. 16,30 Duminică sportivă. Fotbal: transmi-

siune alternativă de la București și Ploiești a întîlnirilor dintre echipele Dinamo București-Știința Timișoara și Petrolul-Siderurgistul Galați. 19,30 Film: „Cerulea n-are grație”. 21,05 Filmul documentar: Construim. 21,25 La ferestrele... cîntecului.

LUNI

8,00 Transmisune de la parada militară și demonstrația oamenilor muncii din Capitală, cu prilejul zilei de 23 August. 20,00 Patetice viori — montaj de versuri. 28,20 Reportaj filmat la parada militară și demonstrația oamenilor muncii din Capitală. 28,40 Filmul documentar: „Mîine începe azi”. 21,00 Seară de august. Emisiune muzical-coreografică.

MARȚI

19,45 Filmul documentar: „Zîmbetul” — realizat de Studioul cinematografic „Al. Sahia”. 20,00 Întîlnire cu tineretea. Emisiune muzical-distractivă.

MIERCURI

17,30 Spectacol de balet prezentat de Teatrul mic de operă și balet din Leningrad. 20,30 Filmul: „O inimă mare”.

JOI

21,10 Emisiune de teatru: „Mașina de scris” de Jean Cocteau.

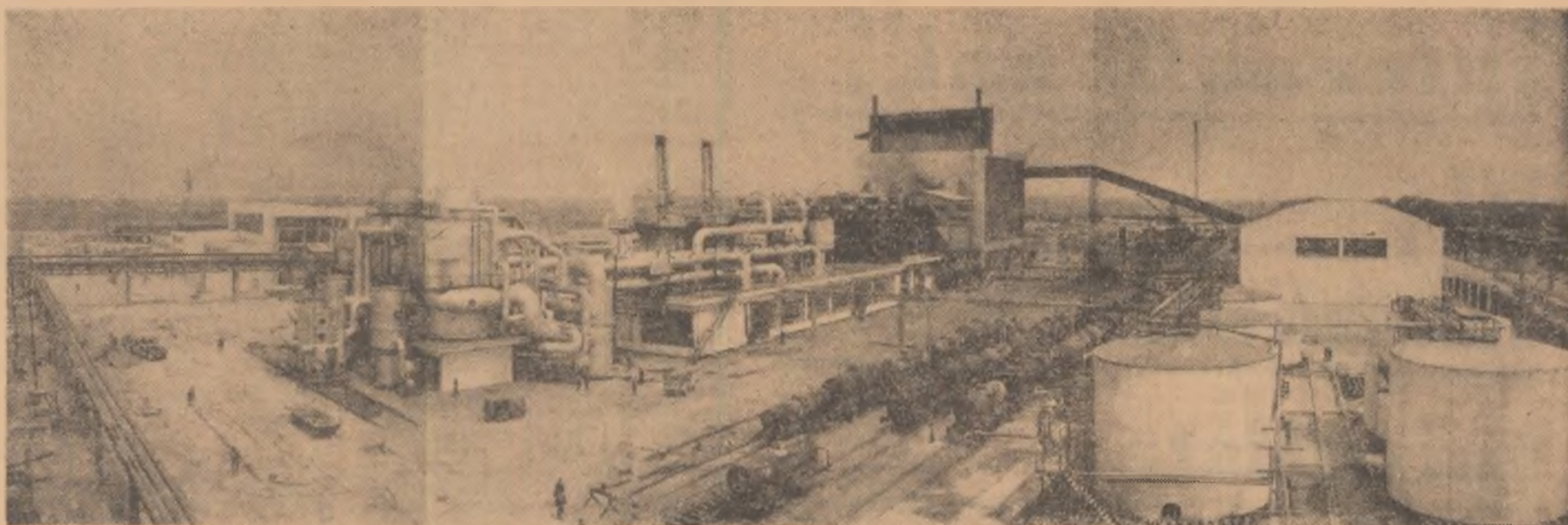
VINERI

15,20 Jocuri pe apă. Transmisune de la Strandul Tineretului. 20,00 Săptămîna. 22,00 30 de minute cu Ninetta Gusti, artistă emerită.

SIMBĂTĂ

21,00 Umorul și... călătoria. 22,20 Retrospectivă umoristică. Emisiunea a XII-a cu... Vasile Tomazian.

Țara mi-i mindră grădină

Vedere panoramică a Combinatului de îngrășăminte chimice din Turnu-Măgurele

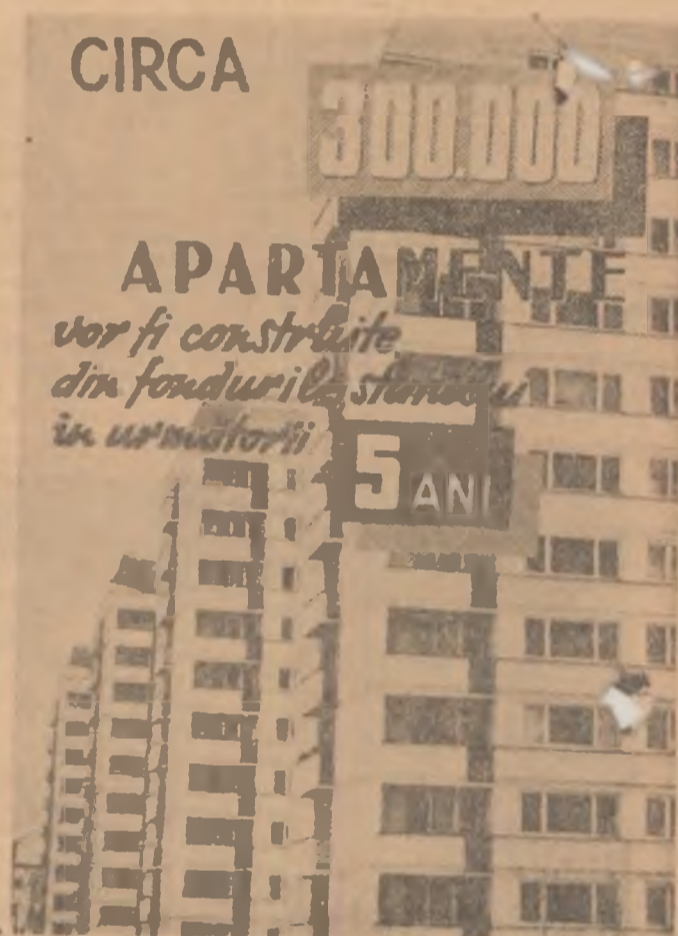

← În curând, frumoasa clădire a liceului „Ion Slavici” din Panciu își va redeschide porțile pentru noul an școlar

CIRCA

300000
APARTAMENTE
vor fi construite
din fondurile stocate
în următorii

5 ANI

Creșterea numărului de apartamente pe următorii cinci ani

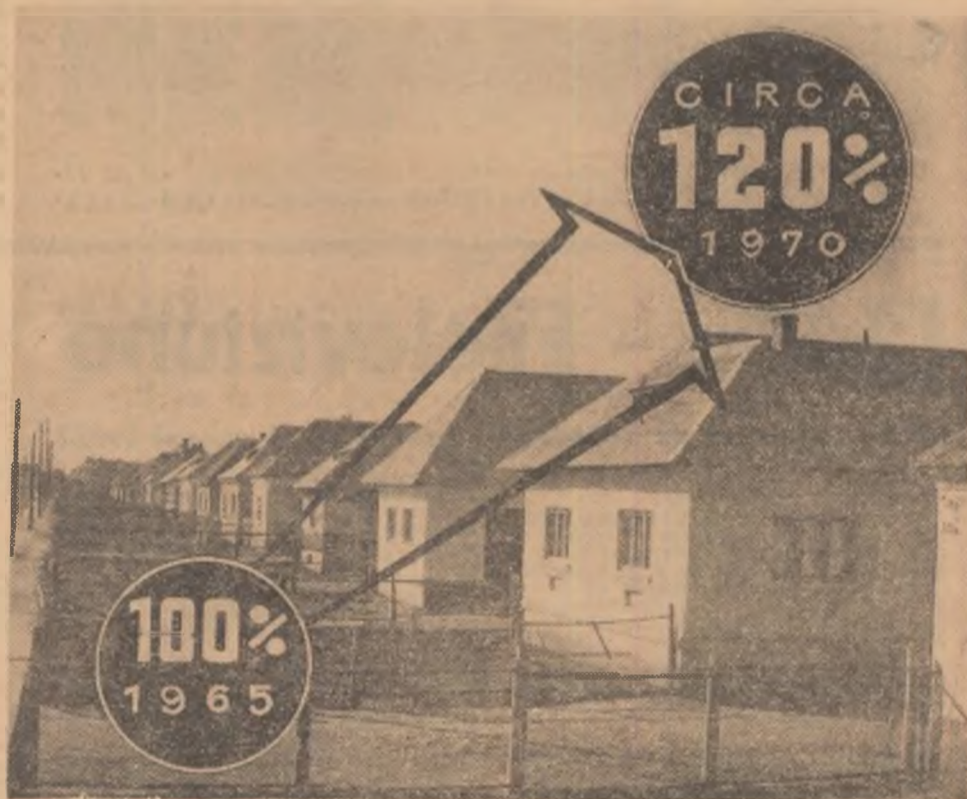

↑
„Se prevede extinderea activității social-culturale, statul urmînd să cheltuiască în acest scop, în perioada 1966—1970, cu 40—45 la sută mai mult decît în ultimii cinci ani”.

(Din Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Congresul al IX-lea al P.C.R.)

Stațiunea balneară Amara, regiunea București

„Veniturile reale ale țărănimii pe o persoană se prevăd să fie cu circa 20 la sută mai mari în 1970 față de 1965, pe baza sporirii producției agricole, sursa principală de creștere a veniturilor bănești constituind-o și în viitor valorificarea produselor agricole către stat”.

(Din Directivile Congresului al IX-lea al P.C.R.)